

Cantaré perquè em complau

Cantaré perquè em complau
un romanç, que els nois de Pau,
van cantant amb so que atrau,
del vell bisbe, mestre del frau,
i d'en Ramon Folc, el gripau:
quan veuen que el rebost decau
se'n van a viure allà a Palau.
Marxen cantant lirindunvau,
ballant, tocant gentil i suau.

Sembla que al rei tant li fa
si a la cort els deixa estar
sense que hagin de pagar,
—igual com faria un joglar—
van allà només a endrapar;
si ho fan sols per estalviar
ara ja els ho penso esguerrar.
Marxen cantant lirindunvar,
ballant, tocant altet i clar.

Per'xò li dic "Trifolguer",
va traïr el seu cavaller
en Sabata de Calder
quan va convidar-lo al Soler:
poc més i es menja sa muller.
Que Sant Lleïr ens guardi a recer
de pebrada de tal morter.
Marxen cantant lirindunver,
ballant, tocant, i em sembla bé.

Per'xò li dic Foll Ramon
perquè no hi ha en tot el món
cap traïdor més pregon;
i En Pere de Berga, el segon.
Jo canto i bramo aquest afront;
i que a la mula besi el cony
quí a traïció no respon.
Marxen cantant lirindonvon,
ballant, tocant, que això els confon.

Ara del cant giro l'eix
contra en Folc, el sac de greix,
que una corda al coll mereix;
penso en la joia que, amb escriu,
feliç em fa, em vesteix i em peix,
no són mentides, tanmateix,
sinó una joia que reneix.
Marxen cantant lirindunveix,
ballant, tocant, amb aquest deix.

Mentre una dent em quedí al queix
diré, Senyora, això mateix.

Berguedà, Guillem. "Cantaré perquè em complau". *Guillem de Berguedà. Obra completa musicada*. Barcelona: DiscMedi DL, 2003 (pàg. 15)